علامه حسن زاده (رضوان الله علیه)

وقتی گیلاس با بند باریکش به درخت متصل است، همه عوامل در جهت رشدش در تلاشند :

باد باعث طراوتش می شود.

آب باعث رشدش می شود

و آفتاب پختگی و کمال می بخشد.

اما به محض پاره شدن آن بند و جدا شدن از درخت،

آب باعث گندیدگی،

باد باعث پلاسیدگی

و آفتاب باعث پوسیدگی و از بین رفتن طرواتش می شود.

بنده بودن یعنی همین، یعنی بند به خدا بودن که اگر این بند پاره شد، دیگر همه عوامل در نابودی ما موثر خواهد بود.

پول، قدرت شهرت، زیبایی، مدرک و .... تا بند به خداییم، برای رشد ما، مفید و بسیار هم خوب است اما به محض جدا شدن بند بندگی، همه آن عوامل باعث تباهی و فساد ما می شود.